

Славчо.

Не рачихмы да вы приближимъ, отъ
страхъ да не бы да вы пресечемъ редътъ
на мыслитъ ви.

Грабчо.

Рекохъ да ви кажа това да не бы да ся
измамите та да претълкувате работытъ,
и да си въобразите, на примѣръ, чи азъ
приказвахъ самъ на себе си, като чи сѫ-
щійтъ ужъ да съмъ ималъ, или да имамъ
хилядо лиры.

Славчо.

Ный, тате, не ся бръкамы никакъ въ ва-
ш'тъ работы.

Грабчо.

Хилядо лиры! дано да ги имахъ, чада
злощастны!

Славчо.

Азъ мысля чи . . .

Грабчо.

Колко добръ щѣше да е!

Лалка.

Тъ сѫ, тате, работы . . .

Грабчо.

Да знаяхте каква нужда имамъ отъ тѣхъ!

Славчо.

Чини ми ся чи . . .

Грабчо.

Колко работы щѣхъ да оправя . . . клѣ-
тыйтъ.

Лалка.

Вый сте . . .